Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi

wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1901. Wydano i rozesłano dnia 15. kwietnia 1901. **Część V.**

Nr. 32.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 6. lutego 1901 L. 126.325, którem ogłasza się rozporządzenie wykonawcze do ustawy z dnia 4. grudnia 1900, Dz. u. kr. Nr. 12. z r. 1901 o regulacyi górnego Dniestru z dopływami, ułożone przez Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem a zatwierdzone reskryptem c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 29. listopada 1900, L. 36.184 w porozumieniu z c. k. Ministerstwem rolnictwa.

C. k. Namiestnik:
Piniński w. r.

Rozporządzenie wykonawcze

do ustawy z dnia 4. grudnia 1900 Dz. u. kr. Nr. 12. z r. 1901, o regulacyi górnego Dniestru z dopływami.

§. 1.

Regulacya rzeki Dniestru od Kornalowic do Rozwadowa, tudzież rzeki Strwiąża od Biskowic do ujścia do Dniestru, wraz z korekcyą ujścia Tyśmienicy i Wereszycy jest przedsiębiorstwem krajowem i ma być wykonaną w myśl §. 5. ustawy z dnia 4. grudnia 1900 Dz. u. kr. Nr. 12. z r. 1901 przez Wydział krajowy przy współudziale Administracyi państwa.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej regulacyi służyć ma przedsiębiorcy po myśli protokołu de datto Wiedeń dnia 20 grudnia 1898 i zatwierdzony przez interesowane Ministerstwa projekt Wydziału krajowego z r. 1896, który preliminuje koszta budowy na 9,200.000 koron.

Wydział krajowy jest jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą państwa w granicach sumy kosztorysowej a to na podstawie opracować się mających projektów szczegółowych, które przedłożone będą Ministerstwu spraw wewnętrznych do zatwierdzenia w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa.

Celem regulacyi jest:

a) obniżenie zwierciadła wody rzek objętych regulacyą dla uzyskania odpływu wód z bagien nadbrzeżnych;

b) wytworzenie koryta przydatnego dla żeglugi na Dniestrze od ujścia Strwiąża do Rozwadowa i na Strwiążu od ujścia młynówki Samborskiej w dół;

c) zabezpieczenie brzegów przeciw zrywaniu;

d) zmniejszenie wylewów na wymienionych przestrzeniach rzek.

§. 3.

Czas budowy ustanawia się na lat dwadzieścia ośm i trwać ma od jesieni 1899 do jesieni 1927.

W czasie tym wzbronione są wszelkie sprzeczne z projektem budowle prywatne na rzece Dniestrze i dopływach w przestrzeniach powyżej wymienionych.

§. 4.

Koszta regulacyi włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte być mają z funduszu regulacyjnego utworzonego w myśl §. 3. ustawy z dnia 4. grudnia 1900 Dz. u. kr. Nr. 12. z r. 1901 i nie mogą przekroczyć sumy kosztorysowej 9,200.000 koron.

Wszelka zmiana projektu, któraby bezpośrednio lub pośrednio spowodowała podwyższenie sumy kosztorysowej, z drugiej strony zaś wszelkie przekroczenie preliminarza kosztorysowego w ramach zatwierdzonego projektu są niedopuszczalne a organa prowadzące budowę odpowiedzialne są osobiście za ścisłe przestrzeganie preliminarza kosztorysowego.

Zarząd funduszu regulacyjnego spoczywa w rękach Wydziału krajowego, który z tego funduszu uskutecznia wypłaty i zarządza asygnaty.

§. 5.

Oznaczone w §. 3. ustawy z dnia 4. grudnia 1900 Dz. u. kr. Nr. 12. z r. 1901 datki kraju i państwa wpłacone być mają do funduszu regulacyjnego w sposób następujący:

a) 40% datek funduszu krajowego w kwocie 3,680.000 koron w dwudziestu ośmiu ratach rocznych mianowicie: 27 rat po 131.428 koron a 28 i ostatnia rata w kwocie 131.444 koron począwszy od r. 1899;

b) 40% datek państwowej nadzwyczajnej dotacyi budowli wodnych w kwocie 3,680.000 koron w dwudziestu ośmiu ratach rocznych mianowicie: 27 rat po 131.428 koron a 28 i ostatnia rata w kwocie 131.444 koron począwszy od r. 1899;

c) 20% datek państwowego funduszu melioracyjnego w kwocie 1,840.000 koron w dwudziestu ośmiu ratach rocznych mianowicie: 27 rat po 65.714 koron a 28 i ostatnia rata w kwocie 65.722 koron począwszy od r. 1900.

Datki konkurencyjne do których będą pociągnięci właściciele graniczących nieruchomości, lub sąsiednich zakładów wodnych w myśl §. 51., kraj. ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38. służyć mają na częściowe pokrycie 40% datku funduszu krajowego jednak w myśl §. 4. ustępu 1. ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116., suma tych datków konkurencyjnych nie może przekroczyć 30% kosztów budowy.

§. 6.

Coroczne raty datków funduszów państwowego melioracyjnego i krajowego, mają być wypłacane na fundusz regulacyjny po konstytucyjnem zatwierdzeniu zawierających przypadające raty datków preliminarzy państwa i kraju, względnie funduszu melioracyjnego tylko wówczas i tylko o tyle, o ile będą rzeczywiście potrzebne dla przeprowadzenia robót programem objętych.

Datki konkurencyjne stron prywatnych ściągane będą na mocy prawomocnych orzeczeń w drodze egzekucyi politycznej.

Zapasy kasowe funduszu regulacyjnego mają być odpowiednio fruktyfikowane, sposób zaś lokacyi oznaczą od wypadku do wypadku interesowane Ministerstwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Jeżeli po ukończeniu robót programem objętych, okaże się w funduszu regulacyjnym pozostałość kasowa, to ma być ona zwrócona kontrybuującym czynnikom w stosunku ich udziału w kosztach.

§. 7.

Dla oznaczenia datków konkurencyjnych należy sporządzić odpowiedne katastry konkurencyjne wraz z planami sytuacyjnymi i utrzymywać je w ewidencyi podczas budowy.

§. 8.

Dla prowadzenia robót regulacyjnych, oraz pełnienia służby administracyjnej, ustanowi Wydział krajowy osobne kierownictwo budowy składające się z kierownika budowy i potrzebnego personalu pomocniczego, które to kierownictwo wykona roboty regulacyjne i wszelkie inne techniczne czynności według zatwierdzonych projektów pod nadzorem Wydziału krajowego.

Każdoczesną siedzibę kierownictwa budowy oznaczy Wydział krajowy.

Wszelkie pobory technicznych organów względnie ich pomocników w czasie budowy, tudzież koszta kancelaryjne i komisyjne delegatów Administracyi państwa i Wydziału krajowego (§. 9.) wysłanych do inspekcyi, kolaudacyi i ułożenia corocznych programów budowy mają być pokryte z funduszu regulacyjnego.

Wypłata tych poborów, dyet i kosztów podróży, odbywać się ma na podstawie preliminarza zatwierdzonego przez interesowane Ministerstwo.

Udzielanie innych wynagrodzeń i remuneracyi zależnem jest od poprzedniego zezwolenia Ministerstwa spraw wewnętrznych i rolnictwa.

§. 9.

Dla ułożenia programu robót regulacyjnych, które mają być wykonane w następnym roku, zbiera się raz w rok za inicyatywą Wydziału krajowego w miejscu siedziby urzędowej kierownictwa budowy komisya składająca się:

a) z naczelnego kierownika regulacyi Dniestru między Rozwadowem a Żurawnem jako zastępcy Namiestnictwa, a po wygaśnięciu jego funkcyi z wyższego przez Namiestnictwo wydelegowanego urzędnika technicznego państwowego;

b) z wyższego przez Wydział krajowy wydelegowanego technicznego urzędnika krajowego;

c) z kierownika budowy.

W komisyi tej brać będzie ewentualnie udział delegowany przez Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa urzędnik techniczny jako zastępca tych Ministerstw, w którym to celu winien Wydział krajowy donieść we właściwym czasie Ministerstwu spraw wewnętrznych o miejscu i dniu zebrania się komisyi.

Wydział krajowy jest upoważniony według potrzeby do częstszego zwołania tej komisyi.

Komisya w powyższy sposób złożona oznacza protokolarnie na miejscu na podstawie dostarczonych przez kierownika budowy planów i wyniku badań wstępnych roboty regulacyjne, które wykonane być mają w roku przyszłym na rachunek dotacyi rocznej, wynoszącej przeciętnie 328.570 koron włącznie z wydatkami na zarząd.

Program budowy na rok następny, ułożony przez komisyę wraz z projektami szczegółowymi wypracowanymi według tego programu przez kierownictwo budowy, należy przedłożyć Wydziałowi krajowemu do zbadania w porozumieniu z Namiestnictwem a następnie Ministerstwu spraw wewnętrznych do zatwierdzenia w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa.

Dzień zebrania komisyi programowej oznaczy Wydział krajowy na wniosek kierownika budowy.

§. 10.

Kierownik budowy, do którego należy rozkład robót, ich kierownictwo i staranie o należyte i ekonomiczne przeprowadzenie regulacyi odpowiedzialny jest wobec Wydziału krajowego za wykonanie budowy.

Kierownik budowy znosi się bezpośrednio z Wydziałem krajowym, informuje go dokładnie o postępie robót za pomocą peryodycznych raportów, a w wypadkach nagłości czyni zarządzenia pod własną odpowiedzialnością i usprawiedliwia je wobec Wydziału krajowego.

Kierownik budowy przeprowadza potrzebne zdjęcia terenu i rzeki, wypracowuje szczegółowe projekty regulacyjne zwłaszcza tych przestrzeni, gdzie nastąpiły zmiany łożyska, sporządza warunki budowy i dostawy, przeprowadza rozprawy ofertowe przedkłada Wydziałowi krajowemu wnioski w sprawie przyjęcia ofert, na podstawie zaś uchwał Wydziału krajowego zawiera z przedsiębiorcami umowy o roboty i dostawy i czuwa nad ścisłem wypełnieniem zobowiązań przedsiębiorców i dostawców.

Kierownik budowy podnosi asygnowane przez Wydział krajowy zaliczki, sprawdza i podpisuje wszystkie dokumenty, na podstawie których Wydział krajowy uskutecznia wypłaty, prowadzi dzienniki swych korespondencyi, dzienniki narzędzi, sprzętów i materyałów, listy wypłat, wykazy należytości za dostarczane materyały i wykonane roboty i dziennik budowy, utrzymuje w porządku akta budowy. a co miesiąc najdalej dnia 15. następnego miesiąca przedkłada Wydziałowi krajowemu sprawozdanie z postępu budowy, do którego dołącza wykaz postępu robót na podstawie dziennika budowy i wyciąg dziennika kasowego wraz z dowodami rachunkowymi.

§. 11.

Przy nabywaniu gruntów potrzebnych do wykonania robót regulacyjnych należy się zastosować do postanowień krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38.

Przy odbieraniu w fizyczne posiadanie wszelkich realności tak czasowo jak i stale wywłaszczonych lub też bezpłatnie odstąpionych na rzecz budowy, spisze kierownik budowy protokół odbioru, w którym należy powołać odnośny akt wywłaszczenia lub darowizny.

Grunta nabyte w drodze ugód i ekspropryacyi lub też uzyskane wskutek budowli regulacyjnych, winien kierownik budowy odgraniczyć i zaintabulować na rzecz przedsiębiorstwa regulacyjnego funduszu konserwacyjnego.

§. 12.

Wykonanie robót ziemnych odbywać się ma z reguły w zarządzie własnym, przyczem zaleca się przedewszystkiem robota za wynagrodzeniem od wymiaru.

Wykonanie budowli regulacyjnych i objazdów (mostów) a szczególnie dostawa materyałów, mogą być oddane w przedsiębiorstwo przyczem mają być przedewszystkiem uwzględnieni konkurujący do kosztów regulacyi właściciele gruntów nadbrzeżnych.

Wypłaty odbywać się mają na podstawie list płacy, tudzież wykazów należytości sprawdzonych i podpisanych przez kierownika budowy.

W miarę postępu robót i dostaw może Wydział krajowy udzielać przedsiębiorcom częściowych wypłat na poczet należytości, przyczem jednak z każdorazowej sumy należytości potrącać należy 10% na ratę kolaudacyjną.

§. 13.

Wydziałowi krajowemu i Administracyi państwa przysługuje prawo przekonać się każdego czasu o postępie robót i ich jakości.

W tym celu znajdujące się na miejscu a zajęte wykonaniem robót organa są obowiązane udzielić wszelkich żądanych wyjaśnień zastępcom tych władz.

Inspekcye budowy zastępców Administracyi państwa, należy ile możności przeprowadzać równocześnie z inspekcyami zastępców Wydziału krajowego.

Zastępcy obu władz mają się w tym względzie co do czasu przeprowadzenia wymienionej czynności porozumieć w krótkiej drodze.

O spostrzeżeniach poczynionych podczas inspekcyi winien urzędnik techniczny przedłożyć sprawozdanie swej władzy przełożonej.

Komisya programowa jest upoważnioną zarządzić zmianę lub zasystowanie robót w granicach zatwierdzonego projektu względnie programu budowy, uwidoczniając to zarządzenie w dzienniku budowy, z zastrzeżeniem, że na to zarządzenie zgodzi się Wydział krajowy oraz zatwierdzą je interesowane Ministerstwa, którym odnośny protokół należy przedłożyć do decyzyi.

§. 14.

Kierownik budowy winien wypracować po upływie każdorocznego okresu budowy sprawozdanie doroczne z czynności budowlanej, które obok planów wykonawczych ma zawierać zestawienie kosztów budowy wedle rubryk kosztorysowych, preliminarz kosztorysowy, wartość budowy obliczona na podstawie wykazów bryłowatości i analizy cen jednostkowych, tudzież inne ważniejsze spostrzeżenia co do budowy.

§. 15.

Na podstawie corocznych sprawozdań operatów wykonawczych sprawdzonych przez oddział rachunkowy Wydziału krajowego przeprowadzać ma kolaudacyę wykonanych robót w terminach oznaczonych przez Wydział krajowy Komisya składająca się z delegatów wymienionych w §. 9. niniejszego rozporządzenia.

Komisya ogląda i bada wykonane roboty w obecności kierownika budowy i przedkłada wynik kolaudacyi wraz z wnioskami Wydziałowi krajowemu.

Akt kolaudacyjny sprawdzony przez Wydział krajowy i Namiestnictwo przedkłada się do zatwierdzenia Ministerstwu spraw wewnętrznych i rolnictwa, a dopiero wtedy, kiedy ze strony tych Ministerstw nie będą podniesione zarzuty, nastąpić może wypłata przedsiębiorcom zatrzymanych rat kolaudacyjnych.

Po przeprowadzeniu kolaudacyi mają być oddane mosty zbudowane kosztem funduszu regulacyjnego interesowanym władzom, gminom lub stronom do dalszego utrzymania.

§. 16.

Do ułatwienia rachunkowości i możliwego zredukowania kosztów zarządu datki asekuracyjne do Kasy chorych, tudzież do zakładu ubezpieczeń od wypadków opłacać będzie wyłącznie fundusz regulacyjny przy zupełnem uwolnieniu robotników od uiszczania przepisanych ustawami opłat.

§. 17.

Ostateczne zarachowanie w księgach wszystkich dochodów i wydatków funduszu regulacyjnego prowadzi Wydział krajowy za pośrednictwem swego

oddziału rachunkowego z końcem każdego roku, a najdalej do 1. marca następnego roku udziela Namiestnictwu zamknięcie rachunków a na żądanie tegoż zezwala na wglądnięcie w rachunki szczegółowe.

Odpis zamknięcia rachunkowego udziela Wydział krajowy także kierownikowi budowy.

Namiestnictwo przedkłada zamknięcie rachunkowe Ministerstwu spraw wewnętrznych do zatwierdzenia w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa.

§. 18.

Przy robotach własnego zarządu należy się zastosować pod względem rachunkowym do instrukcyi rachunkowej wydanej dla krajowych przedsiębiorstw melioracyjnych z dnia 18. listopada 1887 Dz. u. i rozp. kr. Nr. 68.

Instrukcya techniczna dla kierownika budowy wydaną zostanie po przeprowadzeniu studyów uzupełniających i zebraniu doświadczeń w pierwszych latach budowy przez Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem.

Piniński w. r.

Nr. 33.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 22. stycznia 1901, L. 1947/01, w przedmiocie przedłużenia Wydziałowi powiatowemu w Sokalu koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu publicznego dojazdu kolejowego w Sokalu na rzece Bugu, na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Wydziałowi powiatowemu w Sokalu udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 13. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 49. koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu publicznego dojazdu kolejowego w Sokalu na rzece Bugu na dalszy przeciąg lat pięciu pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu przedłuża się prawo do pobierania myta od mostu publicznego dojazdu kolejowego w Sokalu na rzece Bugu Wydziałowi powiatowemu w Sokalu na rzecz funduszu konserwacyjnego wspomnianego mostu, do utrzymania którego obowiązane są strony konkurencyjne rzeczonego dojazdu w myśl postanowień ustawy z dnia 15. kwietnia 1881 (Dz. u. kr. Nr. 46.), tudzież noweli z dnia 9. marca 1888 (Dz. u. kr. Nr. 38.), o ile dochód mytniczy nie wystarczy na pokrycie kosztów utrzymania, względnie rekonstrukcyi lub nowej budowy mostu.

Opłatę myta mostowego pobierać należy według następującego wymiaru:

1. Przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 6 (sześć) h:

2. Od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia dorosłego, bydlęcia rogatego, osła, muła 6 (sześć) h;

b) od pięciu świń lub cieląt 2 (dwa) h;

c) od dziesięciu owiec 2 (dwa) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, wolne są od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 22. stycznia 1901.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Antoni Jaxa Chamiec w. r.

Nr. 34.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 8. marca 1901 L. 2318/pr.

Jego ces. i król. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 17. lutego 1901, raczył najmiłościwiej zatwierdzić następujące uchwały Sejmu krajowego o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych, a to:

I.

Uchwała

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej Krasne-Gliniany.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej Krasne-Gliniany Wydziałom powiatowym w Złoczowie i Kamionce strumiłowej, jako włady zarządzającej a to na rzecz tej drogi z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy, używając środków przewidzianych w §§. 19., 25. i 26. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. przy pomocy pobieranego w myśl §. 32. tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyconej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymywanej drogi, zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń, wskazanych w §. 35. ust. 2. i 3. wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy w Krasnem według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Konie, woły, krowy, muły osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Dochód z myta wpływać ma w $^{76}/_{100}$ częściach do właściwego funduszu drogowego powiatu złoczowskiego, a w $^{24}/_{100}$ częściach do odnośnego funduszu drogowego powiatu kamioneckiego.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu tejże.

II.

Uchwała

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Nadwiślańskiej.

Art. I

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej I. klasy Nadwiślańskiej Wydziałowi powiatowemu w Bochni jako władzy zarządzającej a to na rzecz tej drogi z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy używając środków przewidzianych w §§. 19., 25. i 26. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. przy pomocy pobieranego w myśl §. 32. tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyconej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymywanej drogi zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §. 35. ust. 2. i 3. wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy na dwóch stacyach a to: w Krzykowie i Woli batorskiej według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h;

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty lub o zniżeniu tejże.

III.

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Myślenicach koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Głogoczowskiej.

Art. I.

Radzie powiatowej w Myślenicach nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Głogoczowskiej, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14. i 35. ust. 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej

Z dniem wejścia w wykonanie niniejszej uchwały traci moc obowiązującą koncesya z dnia 12. lipca 1870 Dz. u. kr. Nr. 76., którą nadane było Radzie powiatowej w Myślenicach prawo do poboru myta na drodze powiatowej Głogoczowskiej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

IV.

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej Nadwórna-Markowce.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej Nadwórna-Markowce Wydziałowi powiatowemu w Nadwórnej jako władzy zarządzającej â to na rzecz tej drogi z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy używając środków przewidzianych w §§. 19., 25. i 26. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. przy pomocy pobieranego w myśl §. 32. tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyconej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymywanej drogi, zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §. 35. ust. 2. i 3. wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 3 (trzy) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Konie, woły, krowy, muły osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu tejże.

V.

U c h w a ł a

o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu we Lwowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Jaryczów nowy-Podliski małe.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej I. klasy Jaryczów nowy-Podliski małe Wydziałowi powiatowemu we Lwowie jako władzy zarządzającej, a to na rzecz tej drogi z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy używając środków przewidzianych w §§. 19., 25. i 26. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. przy pomocy pobieranego w myśl §. 32. tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyconej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymywanej drogi, zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §. 35. ust. 2. i 3. wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu tejże.

VI.

Uchwała

o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Przemyślanach koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Przemyślańsko-Pomorzańskiej.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej I. klasy Przemyślańsko-Pomorzańskiej Wydziałowi powiatowemu w Przemyślanach jako władzy zarządzadzającej, a to na rzecz tej drogi z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy używając środków przewidzianych w §§. 19., 25. i 26. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. przy pomocy pobieranego w myśl §. 32. tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyconej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymywanej drogi, zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §. 35. ust. 2. i 3. wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu tejże.

VII.

Uchwała

o udzieleniu Radzie powiatowej w Czortkowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Jagielnica - Ułaszkowce.

Art. I.

Radzie powiatowej w Czortkowie nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Jagielnica-Ułaszkowce, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14. i 35. ustęp 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżenin tejże.

VIII.

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Wygnanka-Probużna.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej I. klasy Wygnanka-Probużna Wydziałowi powiatowemu w Czortkowie jako władzy zarządzającej a to na rzecz tej drogi z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy używając środków przewidzianych w §§. 19., 25. i 26. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. przy pomocy pobieranego w myśl §. 32. tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyconej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymywanej drogi zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §. 35. ust. 2. i 3. wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu tejże.

IX.

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Mokrzyska-Radłów.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej I. klasy Mokrzyska - Radłów Wydziałowi powiatowemu w Brzesku jako władzy zarządzającej, a to na rzecz tej drogi z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy używając środków przewidzianych w §§. 19., 25. i 26 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. przy pomocy pobieranego w myśl §. 32 tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyconej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymywanej drogi zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §. 35. ust. 2. i 3. wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art.. II.

Opłatę myta drogowego i mostowego na jednej stacyi pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu tejże

X.

Uchwała

o udzieleniu Radzie powiatowej w Tarnowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej tuchowsko-ryglicko-jodłowskiej.

Art I.

Radzie powiatowej w Tarnowie nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta na drodze powiatowej tuchowsko-ryglicko-jodłowskiej, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14. i 35. ust. 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy w Ryglicach przy dwóch rogatkach mytniczych w ten jednakże sposób, że opłata przy jednej z nich uiszczona przy drugiej powtórnie wymagana nie będzie według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jako też od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 2 (dwa) h;

c) od pięciu świń lub cieląt, jak również od 10 owiec 2 (dwa) h.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

XI.

U c h w a ł a

o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Tarnowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej Tarnów-Wałki.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej Tarnów-Wałki Wydziałowi powiatowemu w Tarnowie jako władzy zarządzającej, a to na rzecz tej drogi z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy używając środków przewidzianych w §§. 19., 25. i 26. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. przy pomocy pobieranego w myśl §. 32. tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyconej drogi w dobrym.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymywanej drogi zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §. 35. ust. 2. i 3. wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu tejże.

XII.

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej Tarnów-Zakliczyn.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej Tarnów-Zakliczyn Wydziałowi powiatowemu w Tarnowie jako władzy zarządzającej, a to na rzecz tej drogi z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy używając środków przewidzianych w §§. 19., 25. i 26. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. przy pomocy pobieranego w myśl §. 32. tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyconej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymywanej drogi zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §. 35. ust. 2. i 3. wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu tejże,

XIII.

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej Niwka-Bobrowniki-Radłów.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej Niwka-Bobrowniki-Radłów Wydziałowi powiatowemu w Tarnowie jako władzy zarządzającej a to na rzecz tej drogi z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy używając środków przewidzianych w §§. 19., 25. i 26. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. przy pomocy pobieranego w myśl §. 32. tejże ustawy dochodu z powyższego myta pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyconej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymywanej drogi zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §. 35. ust. 2. i 3. wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Konie, krowy, woły, muły, osły należą do bydła ciężkiego. zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu tejże.

XIV.

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej Krasne-Gołogóry.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej Krasne-Gołogóry Wydziałowi powiatowemu w Złoczowie jako władzy zarządzającej, a to na rzecz tej drogi z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy używając środków przewidzianych w §§. 19., 25. i 26. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. przy pomocy pobieranego w myśl §. 32. tejże ustawy dochodu z powyższego myta pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyconej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymywanej drogi zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §. 35. ust. 2. i 3. wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy w Krasnem i Trędowaczu według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu tejże.

XV.

U c h w a ł a

o udzieleniu gminie Leżajsk koncesyi na pobór opłat mytniczych od przewozu przez rzekę San pod Staremmiastem.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się gminie Leżajsk powiatu łańcuckiego prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę San pod Staremmiastem, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38. ust. 12. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. w razie niedopełnienia tego warunku uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia za zgodą politycznej władzy powiatowej przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo gminy Leżajsk.

Art. II.

Opłaty mytnicze pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej osoby bez różnicy wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu 2 (dwa) h;

b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego albo zaprzężonego 6 (sześć) h;

c) od jednego źrebięcia do dwóch lat 2 (dwa) h;

d) od jednego wołu na rzeź albo w jarzmie, krowy, bukała i trzylatki 6 (sześć) h;

e) od jednego cielęcia nie mającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń 2 (dwa) h.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zastosowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

XVI.

U c h w a ł a

o udzieleniu gminie Dobra szlachecka koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę San.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się gminie Dobra szlachecka powiatu dobromilskiego prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę San, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie własnym kosztem z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38. ustęp 12. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. w razie niedopełnienia powyższego warunku uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia za zgodą politycznej władzy powiatowej przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo gminy Dobra szlachecka.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy wedle następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 12 (dwanaście) h:

b) od każdej sztuki bydła dorosłego, wolno pędzonego (tudzież od wierzchowca) jako to: od koni, wołów, buhajów, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jako też od każdej sztuki bydła pędzonego młodego tego samego rodzaju po 6 (sześć) h.

Od bydląt jeszcze ssących nie będzie pobierane myto.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, prosiąt, jagniąt, koźląt i t. p. 2 (dwa) h;

d) od każdej osoby bez różnicy płci i wieku wyjąwszy woźnicy, tudzież jeźdźca na koniu 2 (dwa) h.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zastosowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu tejże.

XVII.

U c h w a ł a

o udzieleniu obszarom dworskim Ordynacyi łańcuckiej koncesyi na pobór opłat mytniczych od przewozów przez rzekę Wisłok w Gniewczynie łańcuckiej, Czarnej, Białobrzegach i Budach łańcuckich.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się obszarom dworskim Ordynacyi łańcuckiej powiatu łańcuckiego prawo do pobierania myta od przewozów przez rzekę Wisłok w Gniewczynie łańcuckiej, Czarnej, Białobrzegach i Budach łańcuckich, pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie i własnym kosztem z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38. ust. 12. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. w razie niedopełnienia tego warunku uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia za zgodą politycznej władzy powiatowej przedmiotów omyconych w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo obszarów dworskich Ordynacyi łańcuckiej.

Art. II.

Opłaty mytnicze pobierać należy przy przewozach przez rzekę Wisłok w Gniewczynie łańcuckiej, Czarnej, Białobrzegach i Budach łańcuckich podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów i od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 2 (dwa) h, wyjątek stanowią bydlęta ssące przy matkach, które są wolne od opłaty myta;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego jako to: od cieląt, owiec, kóz i nierogacizny 1 (jeden) h.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

XVIII.

U c h w a ł a

o udzieleniu obszarowi dworskiemu Ordynacyi przeworskiej koncesyi na pobór opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłok w Korniaktowie.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się obszarowi dworskiemu Ordynacyi przeworskiej powiatu łańcuckiego prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę Wisłok w Korniaktowie, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38. ust. 12. ustawy drogowej z dnia 5 lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. w razie niedopełnienia tego warunku uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia za zgodą politycznej władzy powiatowej przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo obszaru dworskiego Ordynacyi przeworskiej.

Art. II.

Opłaty mytnicze pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów, osłów i każdej pędzonej sztuki bydła młodego tego rodzaju 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny z wyjątkiem źrebiąt, cieląt i t. d. ssących przy matkach 2 (dwa) h;

d) od każdej osoby wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu 4 (cztery) h;

e) od osoby z taczkami lub wózkiem 8 (ośm) h.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zastosowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

XIX.

U c h w a ł a

o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Bereźnicy radwańskiej wspólnie z obszarem dworskim w Czernichowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłę w przysiółku Pasieka.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się obszarowi dworskiemu w Bereźnicy radwańskiej powiatu wadowickiego wspólnie z obszarem dworskim w Czernichowie powiatu krakowskiego prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę Wisłę w przysiółku Pasieka, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie własnym kosztem z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38. ust. 12. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. w razie niedopełnienia powyższego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia za zgodą politycznej władzy powiatowej przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo pomienionych obszarów dworskich.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy wedle następującej taryfy:

a) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu 4 (cztery) h;

b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego albo zaprzężonego 10 (dziesięć) h;

c) od jednego źrebięcia do dwóch lat 4 (cztery) h;

d) od jednego wołu na rzeź albo w jarzmie, krowy, jałownika, bukała i trzylatki 10 (dziesięć) h;

e) od jednego cielęcia nie mającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń 4 (cztery) h.

W czasie wezbrania Wisły, w czasie burzy, płynienia kry i lodów opłata mytnicza pobieraną będzie podwójnie.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zastosowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu tejże.

XX.

U c h w a ł a

o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Brzozdowcach koncesyi na pobór opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Dniestr w Podhorcach.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się obszarowi dworskiemu w Brzozdowcach prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę Dniestr w Podhorcach, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38. ust. 12. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. w razie niedopełnienia tego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia za zgodą politycznej władzy powiatowej przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo obszaru dworskiego w Brzozdowcach.

Art. II.

Opłaty mytnicze pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej osoby bez rożnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu 4 (cztery) h;

b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego albo zaprzężonego 6 (sześć) h;

c) od jednego źrebięcia do dwóch lat 2 (dwa) h;

d) od jednego wołu na rzeź albo w jarzmie, krowy, buhaja i trzylatki 6 (sześć) h;

e) od jednego cielęcia nie mającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń 2 (dwa) h.

Członkowie gminy w Podhorcach wolni są zupełnie od opłaty myta, pod warunkiem utrzymywania przez tę gminę własnym kosztem zjazdów do przewozu.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zastosowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

XXI.

U c h w a ł a

o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Chodorowie koncesyi na pobór opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Dniestr w Bukawinie.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się obszarowi dworskiemu w Chodorowie prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę Dniestr w Bukawinie, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38. ust. 12 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. w razie niedopełnienia tego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia za zgodą politycznej Władzy powiatowej przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo obszaru dworskiego w Chodorowie

Art. II.

Opłaty mytniczej pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu 2 (dwa) h;

b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego albo zaprzężonego 5 (pięć) h;

c) od jednego źrebięcia do dwóch lat 2 (dwa) h;

d) od jednego wołu na rzeź albo w jarzmie, krowy, bukała i trzylatki 5 (pięć) h;

e) od jednego cielęcia nie mającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń 2 (dwa) h.

Członkowie gminy w Bukawinie wolni są od opłaty myta.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zastosowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

XXII.

U c h w a ł a

o udzieleniu probostwu w Leżajsku koncesyi na pobór opłat mytniczych od przewozu przez rzekę San w Rzuchowie.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się probostwu w Leżajsku powiatu łańcuckiego prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę San w Rzuchowie, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38. ust. 12. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. w razie niedopełnienia tego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia za zgodą politycznej władzy powiatowej przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo probostwa w Leżajsku.

Art. II.

Opłaty mytnicze pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu 2 (dwa) h;

b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego albo zaprzężonego 6 (sześć) h;

c) od jednego źrebięcia do dwóch lat 2 (dwa) h;

d) od jednego wołu na rzeź albo w jarzmie, krowy, bukała i trzylatki 6 (sześć) h;

e) od jednego cielęcia nie mającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń 2 (dwa) h

Art. III.

Przy poborze myta mają być zastosowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

XXIII.

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Łańcucie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Wisłoku w Dąbrówkach, od mostów na rzece Mleczce w Kańczudze, od mostu na rzece Trzebośni w Rudzie i od mostu na rzece Mleczce w Gniewczynie łańcuckiej.

Art. I.

Radzie powiatowej w Łańcucie nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta od mostu na rzece Wisłoku w Dąbrówkach, od dwóch mostów na rzece Mleczce w Kańczudze, od mostu na rzece Trzebośni w Rudzie i od mostu na rzece Mleczce w Gniewczynie łańcuckiej, pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14. i 35. ustęp 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

I. Od mostu na rzece Wisłoku w Dąbrówkach:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

II. Od dwóch mostów na rzece Mleczce w Kańczudze:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego jako to: od koni, wołów,

buhajów, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jako też od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 2 (dwa) h.

Wyjątek stanowią bydlęta wszelkiego rodzaju ssące przy matkach, za które nie opłaca się myta.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jako też od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 1 (jeden) h.

III. Od mostu na rzece Trzebośni w Rudzie:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h;

c) od pięciu sztuk bydła pędzonego drobnego jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny i t. p. 2 (dwa) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

IV. Od mostu na rzece Mleczce w Gniewczynie łańcuckiej:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od pięciu świń albo cieląt, od dziesięciu owiec 2 (dwa) h.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od tej opłaty lub o zniżeniu tejże.

XXIV.

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Biecz-Golanka.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej I. klasy Biecz-Golanka Wydzia-

łowi powiatowemu w Gorlicach jako władzy zarządzającej a to na rzecz tej drogi z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy używając środków przewidzianych w §§. 19., 25. i 26. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. przy pomocy pobieranego w myśl §. 32. tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyconej drogi w dobrym stanie

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymywanej drogi, zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §. 35. ustęp 2. i 3. wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy na dwóch stacyach według następującego wymiaru:

1. W Rzepienniku Strzyżowskim:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

2. W Racławicach:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Z dniem wejścia w wykonanie niniejszej uchwały traci moc obowiązującą koncesya z dnia 10. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 45., którą nadane było Wydziałowi powiatowemu w Gorlicach prawo do pobierania myta na drodze gminnej Biecz-Golanka.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu tejże.

XXV.

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Łańcucie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Łańcut-Leżajsk.

Art. I.

Radzie powiatowej w Łańcucie nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Łańcut-Leżajsk, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14. i 35. ust. 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy na trzech stacyach według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

XXVI.

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Łańcucie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Łańcut-Kańczuga.

Art. I.

Radzie powiatowej w Łańcucie nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Łańcut-Kańczuga, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14. i 35. ustęp 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

XXVII.

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Lubycza-Józefówka.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej I. klasy Lubycza - Józefówka Wydziałowi powiatowemu w Rawie ruskiej jako władzy zarządzającej a to na rzecz tej drogi zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy używając środków przewidzianych w §§. 19., 25. i 26. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. przy pomocy pobieranego w myśl §. 32. tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyconej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymywanej drogi, zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §. 35. ust. 2. i 3. wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy na dwóch stacyach według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu tejże.

XXVIII.

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Bochni koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Rabę między Ujściem solnem a Niedarami.

Art. I.

Radzie powiatowej w Bochni nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę Rabę między Ujściem solnem a Niedarami, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14. i 35. ust. 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 10 (dziesięć) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów i od każdej pędzonej sztuki bydła młodego tego rodzaju 4 (cztery) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego jako to: od cieląt, owiec, kóz i nierogacizny 2 (dwa) h;

d) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu 4 (cztery) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

XXIX.

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Stanisławowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Bystrzycy pod Czerniejowem.

Art. I.

Radzie powiatowej w Stanisławowie nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta od mostu na rzece Bystrzycy pod Czerniejowem, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14. i 35. ustęp 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 12 (dwanaście) h:

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 8 (ośm) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 3 (trzy) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od tej opłaty lub o zniżeniu tejże.

XXX.

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Horodence koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Niezwiska-Obertyn-Kamionki.

Art. I.

Radzie powiatowej w Horodence nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Niezwiska-Obertyn-Kamionki, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14. i 35. ust. 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta drogowego i mostowego pobierać należy przy jednej rogatce według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

XXXI.

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Nowym Targu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Nowy Targ-Suchahora w Czarnym Dunajcu.

Art. I.

Radzie powiatowej w Nowym Targu nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Nowy Targ-Suchahora w Czarnym Dunajcu, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14. i 35. ustęp 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 12 (dwanaście) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 6 (sześć) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 3 (trzy) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

XXXII.

U c h w a ł a

o udzieleniu gminie w Mizuniu koncesyi do pobierania opłat mytniczych od dwóch mostów na rzece Mizuńce w Mizuniu.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się gminie w Mizuniu prawo do pobierania myta od dwóch mostów na rzece Mizuńce w Mizuniu, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego własnym kosztem w dobrym stanie z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38. ust. 12. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. w razie niedopełnienia powyższego warunku uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia za zgodą politycznej władzy powiatowej przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo gminy w Mizuniu.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

1. Przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 4 (cztery) h.
2. Od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia, dorosłego bydlęcia rogatego, osła, muła 4 (cztery) h;
b) od pięciu świń albo cieląt 2 (dwa) h;
c) od dziesięciu owiec (dwa) h.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

XXXIII.

U c h w a ł a

o udzieleniu gminie w Horodyszczu bazyliańskiem koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Bug między Horodyszczem bazyliańskiem a Wołświnem.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się gminie w Horodyszczu bazyliańskiem powiatu sokalskiego prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę Bug między Horodyszczem bazyliańskiem a Wołświnem, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie własnym kosztem z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38. ustęp 12. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. w razie niedopełnienia powyższego warunku uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia za zgodą politycznej władzy powiatowej przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo gminy w Horodyszczu bazyliańskiem.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy wedle następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h;

d) od jednej osoby 2 (dwa) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zastosowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu tejże.

XXXIV.

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Nowym Sączu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Stary Sącz-Piwniczna-Mniszek.

Art. I.

Radzie powiatowej w Nowym Sączu nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Stary Sącz - Piwniczna - Mniszek, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14. i 35. ust. 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 12 (dwanaście) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jako też od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tego rodzaju n. p. od źrebiąt ssących idących przy matkach 6 (sześć) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jako to: od cieląt z wyjątkiem cieląt ssących przy matkach, owiec, kóz, nierogacizny, jako też od każdej sztuki pędzonej młodego bydła zarówno ze starszem tego rodzaju n p. od prosiąt, jagniąt, koźląt 3 (trzy) h.

Z dniem wejścia w wykonanie niniejszej uchwały traci moc obowiązującą koncesya z dnia 25. listopada 1870 Dz. u. kr. Nr. 85., którą nadane było prawo do poboru myta na drodze powiatowej Piwnickiej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

XXXV.

U c h w a ł a

o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Siedliskach koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłok w Siedliskach.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się obszarowi dworskiemu w Siedliskach powiatu rzeszowskiego prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę Wisłok w Siedliskach, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie własnym kosztem z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38. ust. 12. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. w razie niedopełnienia powyższego warunku uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia za zgodą politycznej władzy powiatowej przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo pomienionego obszaru dworskiego.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy wedle następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h;

d) od jednej osoby 2 (dwa) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zastosowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu tejże.

Co się niniejszem podaje do publicznej wiadomości.

C. k. Namiestnik:

Piniński w. r.

Nr. 35.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 21. marca 1901, L. 20.438, o ustanowieniu stacyj kolejowych w Zakopanem i w Grzegórzkach ad Kraków (przy rzeźni miejskiej) stałemi stacyami do ładowania i wyładowania żywych zwierząt i mięsa.

Na podstawie §. 10. ustawy z dnia 29. lutego 1880 (Dz. ust. państw. Nr. 35.) i rozporządzenia ministeryalnego z dnia 5. stycznia 1895 (Dz. ust. państw. Nr. 14.) c. k. Namiestnictwo po porozumieniu się z c. k. Dyrekcyą kolei państwowych w Krakowie, ustanawia następujące stacye kolejowe stałemi stacyami do ładowania i wyładowania żywych zwierząt i mięsa, a mianowicie:

1. Na linii Chabówka-Zakopane stacyę kolejową w Zakopanem, i
2. na linii Kraków-Kocmyrzów stacyę kolejową w Grzegórzkach ad Kraków (przy rzeźni miejskiej krakowskiej).

Przy ładowaniu i wyładowaniu zwierząt na tych stacyach należy przestrzegać postanowień rozporządzenia c. k. Namiestnictwa z dnia 26. listopada 1898 L. 92.582.

To rozporządzenie wchodzi w wykonanie od dnia następującego po ogłoszeniu w urzędowej „Gazecie Lwowskiej".

C. k. Namiestnik:
Piniński w. r.

Nr. 36.

Obwieszczenie

c. k. galicyjskiej krajowej Dyrekcyi skarbu z 27. marca 1901, L. 30.938, względem wzajemnego przekazywania towarów przewozowych na granicy austryacko-rosyjskiej.

Wedle ogłoszenia c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 9. marca 1901 (Dz. u. p. Nr. 26.) rozszerzono wskutek umowy, zawartej z cesarsko-rosyjskim rządem (ratyfikowanej przez wymianę odnośnych pism dyplomatycznych

dokonaną $\frac{19.}{7.}$ lutego 1901) ważność konwencyi z $\frac{3.\ \text{października}}{21.\ \text{września}}$ 1851 (galic. Dzien. ust. kr. Nr. 125 ex 1852) względem wzajemnego przekazywania towarów przewozowych przez obustronne urzędy cłowe na granicy Galicyi wraz z okręgiem krakowskim a Królestwa rosyj. Polskiego na wszystkie w tym względzie w rachubę wchodzące urzędy cłowe wzdłuż granicy austryacko-rosyjskiej.

Ten rozszerzony wzajemny obrót wchodzi w życie z dniem $\frac{1.\ \text{kwietnia}}{19.\ \text{marca}}$ 1901.

Korytowski w. r.